

KISS BENEDEK
Kísértet-falu

Öcsémek, Pusztai Ágostonnak

*Itt csak vagyok.
S ami csupán volt,
– kárhozott lélek –
kísértet-falumban élek.*

*Nagymama kenyeret sütött,
nagyapapa jól befűtött,
persze avas szalmával,
pirul a tökmag is,
meg a krumplipecsenye,
füstölt szalonnával.*

*Nagymama kendője
a vadszőlőlugason fönnakad,
én paprikát török,
verem a famozsarat,
anyám ruhát próbál
a kisszobában,
belesek, tanítónőm
ott áll méretes bugyijában,
öcsém madarászik,
vadgalambot akar fogni,
hajam még fodros,
csupa lokni,
s a fodrokat nem szeretem.
S Uramisten! A szerelem!
Ahogy a kakasunk
tyúkot lovagol,
s én iskolába menet
imádkozom:
láthassam ma is őt valahol,
s aztán a szőlőmunka –
horolás,
permetezés,
lehull a köd, a hó,
kezdődik a
betlehemezés,*

*az utca srácaival
megalapítjuk
a Kisgáti Fiúk Bandáját,
soknak már kereshetem márvány
keresztfáját,
s aztán a futballpálya,
a csatornapart,*

vadak voltunk, de mindegyikünk
 valami szépet akart,
 aztán a szomszédok, borongós
 őszi estéken
 megismertük a háborúkat
 nagy össze-vissza beszélgetésekben,
 s a falu másik oldala,
 a temető s a temetőbogarak,
 amint kirajzottak tavasszal
 a hatalmas ég alatt,
 a húsvéti locsolás, a fillérek,
 ahogy raktuk zsebbe –
 értéke volt az aprópénznek,
 aztán a lakodalmak, kocsmai verekedések,
 no meg a vásárok, tűzoltóversenyek, virágszirmos búcsúk,
 a rügyező nyárfák, piri-parás szik,
 sarat kerülgető lányok
 a kocsmá előtt, az első csók,
 az öreg- és fiatalasszony-pletykák,
 udvaron kötél a száradó ruha –
 s a futballcsapat meg meccsre ment
 a szomszéd faluba –
 s hogy a katonaságnál – véletlenül? –
 Polyák Pista meglőtte magát,
 – barát volt ő is,
 jó sportoló és jó barát, –
 s Kastély Sanyi, a hentes,
 feldarabolta feleségét,
 Kúkel Katát,
 első tanítóm meg
 kötelet kötött nyakába,
 „Apu kiöltötte rám a nyelvét!” –
 panaszkodott kisleány
 anyjának, mert meg először ő látta;

s a többi bűnök, nagy bűnbánások,
 hajnali misék, ministráció,
 a templom falán a sok stáció,
 s mennyi stációja kint a vérnek! –
 édes testvéreim, még egyszer
 hozzátokig érek?
 Szép, szép az öregség is,
 de fiatalságom be van falazva,
 kemény kriptá,
 be vagyok rakva én is,
 be vagyok rakva e falba.

*Falu,
falum –
Volt.
Itt csak vagyok,
csak létezem – amíg –;
de átkozott és víg
kísértet-falumban élek –
kárhozott lélek,
s mintha még valamit mindig várnék,
még mindig várnék valamit.*

OLÁH JÁNOS
Dúdold te nótádat

Kiss Benedeknek

*Kunság homojától
jó Szent György hegyéig
büszkén tántorulva
jártad utad végig.*

*Vívtunk igazunkért,
s elvesztettük harcunk.
a bőrünket olesón
mégse kéne adnunk.*

*A fölöttünk zúgó,
ellobbanó szélbe,
tudjuk, nem pissen már
vigasz se, remény se.*

*Hallgat a Jóisten.
Míg hallgat, s marasztal,
dúdold te nótádat
újult régi daccal!*